

[Henning Gjøellerød]

ninger har vedtaget skal nedbringes med 20 pct. inden år 2005.

Vi har altid i Socialdemokratiet lagt vægt på den folkelige opbakning i vindmøllesagen, uden at engagementet kan begrundes direkte i god kapitalinvestering til gunst for den enkelte anpartshavers egen økonomi. Vi har dog altid syntes, at det var naturligt, at elværkerne spillede med som en værdig samarbejdspartner i vindmølleudbygningen og i udviklingen af teknologien hen imod et stadig mere forfinet og brugbart produkt.

Vi kan i denne forbindelse ikke lade være med at se i bakspejlet og undre os over, at Socialdemokratiet kom til at stå alene sidste år blandt de politiske partier. Vi kom til at stå alene med modet og viljen til at anvende landsplandirektiver i bestræbelserne for at hjælpe elsektoren med at finde egnede pladser, for at de kunne få opstillet de 100 MW vindkraftmøller, som der var indgået aftaler om at elværkerne skulle opstille.

Når vi nu er i gang med at dele roser ud – røde altså – synes vi da også, at Energiministeriet skal have ros. Det skal det have, fordi det er kommet med flere gode tiltag med hensyn til at skabe bedre vilkår for vindmølleudbygning, som energiministeren allerede har været inde på i sin tale.

Energiministeren skal også have ros, fordi han i dag har givet tilsagn om at se på nogle yderligere forhold, der kan afhjælpe situationen.

Vi vil gerne her i dag anføre nogle forhold – problemer, om man vil – hvis løsning kan give et skub i den rigtige retning. Vi skal på en eller anden måde finde frem til et incitament, når der skal udskiftes ældre møller, der bevirker, at de allerbedste pladser bliver udnyttet bedst muligt, altså således at små møller ikke langt ud i fremtiden optager pladsen for store og meget mere effektive møller.

Vi bør ligeledes stimulere til et frugtbart samarbejde mellem private vindmøllelav og elsektoren, således at investeringer i netudbygning udnyttes fuldt ud fra starten af oprettelsen af f.eks. en vindmølleklynge. Det kan f.eks. ske ved, at elværkerne bygger og ejer de møller, som der ikke har kunnet findes anpartshavere til. Elværkerne kan så godskrives den af dem opsatte kapacitet i deres 100 MW-aftale.

Vi ser frem til fortsat diskussion i udvalget.

Per Tærsebøl (KF):

Som på andre tilskudsområder kan der også spekuleres i vindmøller. De gældende forbrugsgrænser for beskatningen på i dag 9.000 kW om året er lavet for at sikre mod spekulation fra ikkelokale investorer; ligeså med bopælskravene. Den tilskudsforhøjelse, der ligger i en minimumspris på 60 øre pr. kW, går vi ikke ind for. Pengene ville kunne anvendes bedre, hvis de da overhovedet skal anvendes.

Der kunne sikres en effektiv vindmølleudbygning, hvis elværkerne kunne få 27 øre pr. kW. I dag er det jo sådan, at man kun kan få et CO₂-tilskud på 10 øre. Uønsket spekulation vil også kunne blive et resultat af tankerne om begrænsning af tilslutningsomkostningerne til nærmeste punkt på 10 kW-nettet.

Alt i alt indeholder det forslag, vi ser her, øgede tilskud og en forskelsbehandling af de professionelle og derved effektive elproducenter, og det kan vi ikke støtte. Den CO₂-reduktion, som øget vindmølleudbygning vil kunne bidrage med, kan nås med færre midler andre steder, og det vil vi hellere. Man kunne f.eks. henvise til reduktionspotentiallet i Østeuropa.

Med disse korte bemærkninger skal jeg sige, at vi vil stemme imod.

Peter Hansen-Nord (V):

Beslutningsforslag nr. B 52 indeholder mange elementer. Der er otte, og jeg vil tage dem ét for ét for overskuelighedens skyld.

Hvad angår det første punkt, hvor der fastsættes en forbrugsgrænse og grænse for beskatning på 20.000 kWh årlig mod 9.000 kWh i dag, vil vi i Venstre gerne diskutere disse grænser nærmere under udvalgsarbejdet.

Punkt 2, at staten skal garantere en minimumspris på elafregning plus statstilskud på 60 øre/kWh i 1993-priser, tager vi klart afstand fra i Venstre. Det må ikke blive sådan, at det at opstille en vindmølle bliver lige så godt som en pensionsordning. Vi mener, det er vigtigt at holde sig for øje, at der er tale om en investering med nogle risici – det kan være succes eller fiasko – og det vil vi ikke være med til at ændre.

Jeg gør opmærksom på, at der allerede i dag ydes ca. 270 mio. kr. fra staten årligt i tilskud til elproduktion på vindmøller.

Hvad angår punkt 3 om bopælskravene, som man ønsker lempet, erkender vi i Venstre,